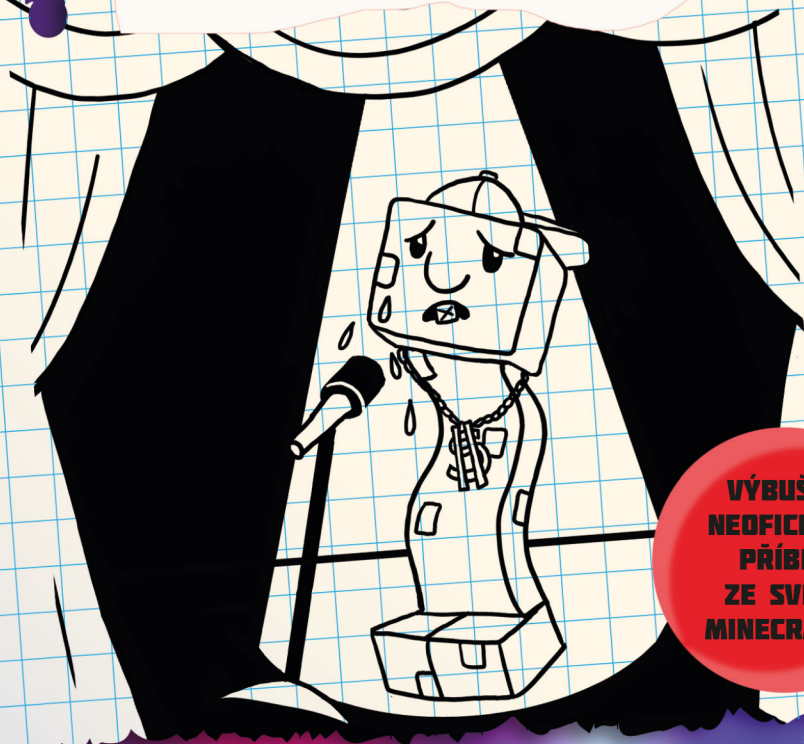

MOBOVÉ MAJÍ TALENT

DENÍK MALÉHO PLÍŽILA 2

**VÝBUŠNÝ
NEOFICIÁLNÍ
PŘÍBĚH
ZE SVĚTA
MINECRAFTU**

GREYSON MANN
ILUSTROVALA AMANDA BRACK

Deník malého plížíla

**Kniha druhá
Mobové mají talent**

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.computerpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Greyson Mann

Deník malého plížíla 2 – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

DENÍK MALÉHO PLÍŽILA

KNIHA DRUHÁ

MOBOVÉ MAJÍ TALENT

Computer Press
Brno
2019

DENÍK MALÉHO PLÍŽILA

KNIHA DRUHÁ

MOBOVÉ MAJÍ TALENT

GREYSON MANN

ILUSTROVALA AMANDA BRACK

DENÍK MALÉHO PLÍŽILA 2

Mobové mají talent

Greyson Mann

Překlad: Marcel Goliaš

Ilustrace: Amanda Brack

Odpovědný redaktor: Roman Bureš

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Authorized translation from the English language edition Creeper's Got Talent: The Creeper Diaries, An Unofficial Minecraft'er's Novel, Book Two.

Copyright © 2017 by Skyhorse Publishing, Inc.

This book is not authorized or sponsored by Microsoft Corp., Mojang AB, Notch Development AB or Scholastic Inc., or any other person or entity owning or controlling rights in the Minecraft name, trademark, or copyrights.

Minecraft® is a registered trademark of Notch Development AB.

The Minecraft game is copyright © Mojang AB.

Translation © Marcel Goliaš, 2018

Objednávky knih:

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN tištěné verze 978-80-251-4952-2

ISBN e-knihy 978-80-251-4954-6 (1. zveřejnění, 2019)

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou spotřebitelskou cenu.

Vydalo nakladatelství Computer Press v Brně roku 2019 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 35 008.

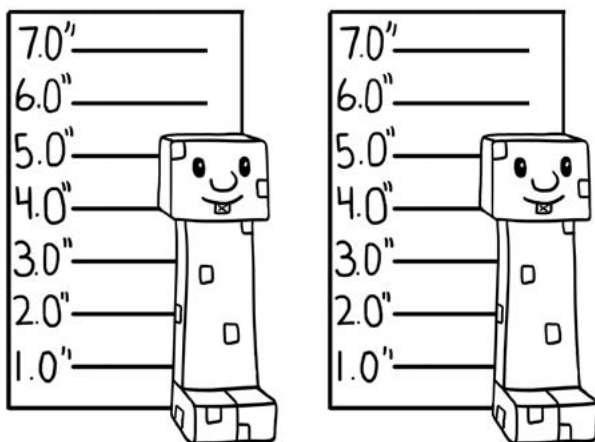
© Albatros Media a. s., 2019. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

1. vydání

ALBATROS MEDIA

DEN 1: ÚTERÝ (RÁNO)

Byl jsem teprve dítě, když jsem před měsícem začal chodit na 2. stupeň základní školy pro moby. Musím říct, že jsem od té doby dost vyrostl.

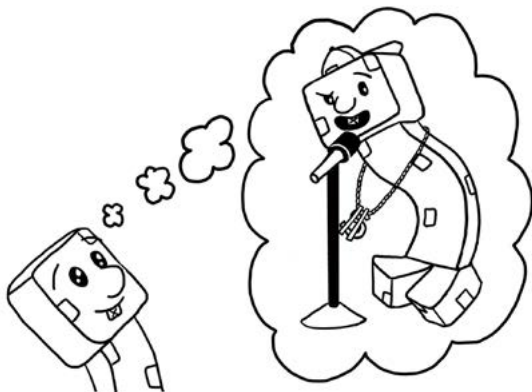
Nějak se mi povedlo přežít ten první měsíc bez úhony. No, tedy KROMĚ toho dne, kdy jsem v jídelně vybuchl a odpálil přitom i prodejní automat a surovce jménem Kosták. Ale to je jiný příběh.

Víte, měl jsem na začátku školy spoustu snů. Myslel jsem, že si pro sebe vymyslím nějakou skvělou

přezdívku, sprátelím se s endermanem a stanu se nejrychlejším plížilem v kroužku běhání.

Bohužel nešlo všechno podle mých představ. Asi jsem si toho vysnil PŘÍLIŠ. I tak si ale pořád myslím, že plížil by měl mít nějaký plán.

Mým největším snem je stát se jednou známým rapperem, podobně jako Zery. Jsem teprve v šesté třídě, takže mi zbývá ještě asi šest let na to, abych to dokázal. Myslím, že to je docela realistický plán.

Mezitím se mi ale naskytla příležitost stát se známým rapperem PŘÁVĚ ZDE, na základní škole pro moby. Tyhle letáky s pozvánkou na talentovou soutěž byly minulou

noc vylepeny po celé škole. Bude se to konat od teď za měsíc.

Sice se to zdá být daleko, ale díky tomu budu mít spoustu času si to naplánovat.

Už to vidím: jsem na pódiu, rapuju a mobové mi padají k nohám. Všechny ty čarodějky z osmičky budou ŽEBRAT o můj autogram.

Tady se to ale všechno začíná hroutit, protože nikdo nezná moje skutečné jméno. Jmenuji se Gerald, což je pro plížíla zvláštní jméno. Zkoušel jsem si ho na začátku školy změnit, ale obrátilo se to proti mně a děcka mi začaly říkat Svrabouš. (Neptejte se mě, jak k tomu došlo – to by bylo na dlouho.)

Proto se snažím uhňácet si z plesnivých hub smaženici. To je podle mamky dobré dělat v těžkých situacích – najít způsob, jak proměnit to špatné v něco dobrého. Pokud se tedy nemůžu zbavit své přezdívky, musím najít způsob, jak ji proslavit.

Myslím, že ta talentová soutěž by mi s tím mohla pomoci. Když vyhraju, každý bude chtít podpis od Svrabouše. Budou se dělat trička s mým jménem a podobné věci!

Jak já to vidím, tak v cestě k výhře mi stojí jen DVĚ věci.

Tou první je Kosták a jeho banda. Tenhle kostlivec mě sice posledních pár dní nechával na pokoji – však víte, po tom incidentu, kdy jsem mu vybuchl do ksichtu. Zaslechl jsem ale, jak říkal svým kámošům, aby se v talentové soutěži přidali do jeho skupiny.

Ani jsem nevěděl, že Kosták nějakou skupinu vůbec MÁ. Netušil jsem, že má tenhle protivný kostlivec ve svém těle nějakou hudební kost.

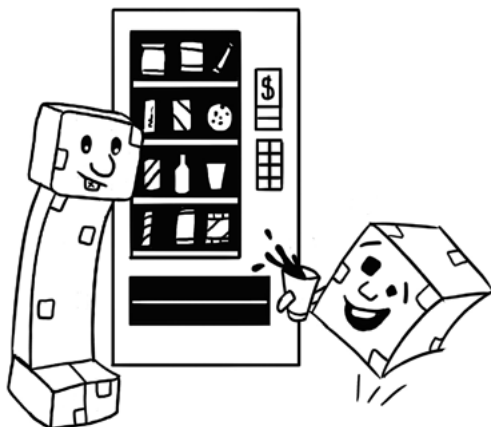

Pokud je to ale pravda, tak bude těžké ho porazit. Rozhodne-li se pro něco (jako třeba znepříjemnit mi život), většinou se mu to povede.

A ta druhá věc, která by mi mohla zabránit v tom, abych tu soutěž vyhrál? Je možné, že bych MOHL mít menší problém s trémou.

Nejprve jsem se toho nebál, protože jsem si uvědomil, že to číslo budu provádět spolu se Samem. Všechno bude jistě o mnoho snazší, když bude se mnou na pódiu velký poskakující slizoun.

Při obědě jsem šel tedy za Samem, který byl zrovna v jídelně u nového prodejního automatu. Musím říct, že odpálením toho starého jsem prokázal škole laskavost. Tenhle nový automat totiž moje smaragdy VŽDYCKY přijme, a místo aby v něm jídlo uvízlo, bez problémů ho vydá.

Sam ten nový automat zbožňuje, protože si v něm může koupit horkou čokoládu. Předpokládám, že je vyrobená z kaka, které se dováží přímo z džungle. Každopádně Sam se jí nemůže nabažit. A dovoluňte mi poznamenat, že slizouni žádný kofein NEPOTŘEBUJÍ. Ti překypují energií i bez něj. A když do sebe dostane kofein, bez přestání sebou vrtí.

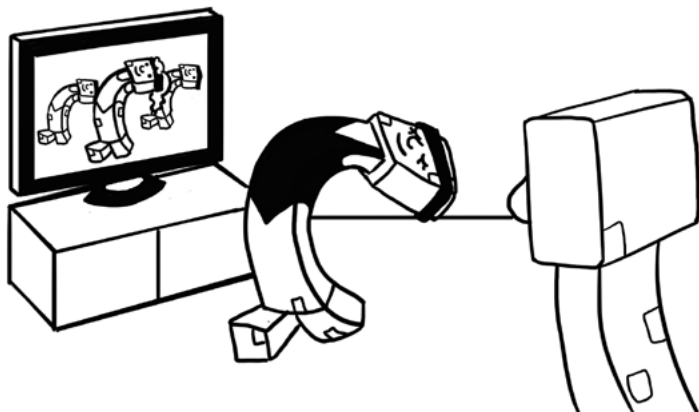
Poslední dobou je na tom ale nějak závislý. Když tedy začal usrkávat svoji čokoládu, zeptal jsem se ho na tu talentovou soutěž. Ukázalo se, že už si jedno číslo naplánoval se svou přítelkyní, Vrbínou.

Já osobně mám za to, že slizoun ze šesté třídy by neměl chodit s čarodějkou z osmičky. Už dávno (před měsícem) jsem ale zjistil, že bych se do toho neměl plést. Rozhodně NEMÁM chuť si tím komplikovat život.

Předpokládám, že čarodějka Vrbína bude asi na pódiu předvádět výrobu nějakého lektvaru a Sam jí při tom bude pomáhat. To mi hlava nebere. Proč by slizoun chtěl být dobrovolně pomocníkem nějaké čarodějky, když by mohl být doprovodným hudebníkem plížíla?

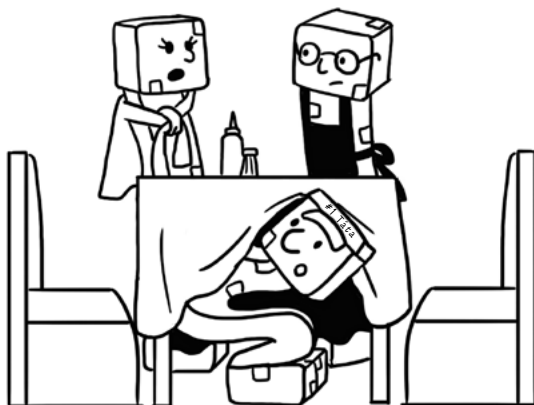
Ale co. Asi to zůstane na mně.

Když jsem se tedy dostal ráno po škole domů, hodil jsem o tom řeč s mamkou. No, musel jsem nejprve počkat, až docvičí.

Mamka je teď celá žhavá do fitness. Minulý měsíc byla celá žhavá do „zdravé výživy“, takže se dá určitě mluvit o pokroku – aspoň pro mě.

Ta zdravá výživa byla naprostý propadák. Mamka se snažila vypadat mladě a svěže, ale moc se jí to nedařilo. Kromě toho přišla na to, že tatka chodil tajně na obědy do Plížounské kavárny.

Už prostě nevydržel jíst žádné další růžičkové kapusty.

Já také ne. Mamce jsem jednou řekl, že za ten můj výbuch ve škole mohou určitě ty růžičkové kapusty. Nechtěla už o tom ale ani slyšet. Řekla, že je načase se nad to povznést.

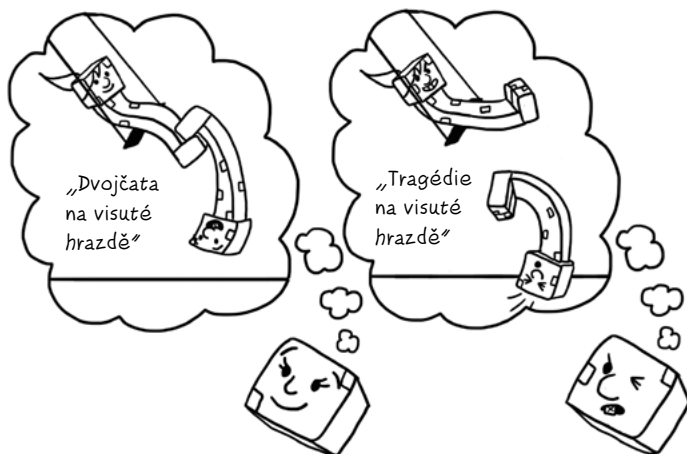
Když tedy mamka dokončila své cvičení podle DVD, řekl jsem jí o té soutěži talentů.

VELKÁ CHYBA

Řekla, že bych měl požádat svou sestru, Chloe, aby byla na té soutěži mou partnerkou. Je vidět, že od

té doby, co spolu s Chloe už neválčíme, do nás vkládá mamka velké naděje.

Kdysi jsem jí říkal Zloségra, ale poslední dobou na mě byla Chloe docela milá, protože jsem jí minulý týden ve škole zachránil zadek. Musím ale říct, že rozhodně nemám pocit, že by se z nás kvůli tomu měli stát „navěky nejlepší přátelé“. A kromě toho, účastnit se talentové soutěže spolu s ní by byla NAPROSTÁ katastrofa. Mamka by proto měla začít přemýšlet víc realisticky.

Řekl jsem tedy mamce, že to zvládnou sám. Mám na to celý měsíc a jediný, co potřebuji, je nějaký plán.

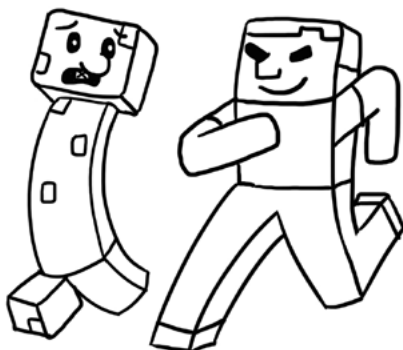
První, co musím dokončit, je můj nový rap. Začal jsem s ním minulý víkend, ale od té doby jsem na tom nedělal. Chodím totiž po škole do kroužku běhání a ty křeče, co z toho chytám, mi dost kazí můj styl.

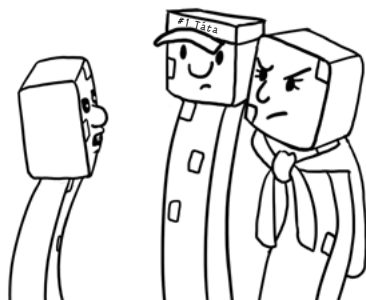
Je jasné, že běhání NENÍ moje přednost. Jednou jsem zkoušel běhat vzadu za domem, ale moji rychlost to, nevím proč, nevyšlo. Nepodařilo se mi ani přemluvit Sama, aby rovněž chodil na běhání. Takže tam jsem jen já a zombík Ziggy.

Ještě horší než běhat celou hodinu je běhat se zombíkem v zádech. Navíc druhý den mě Ziggy dohonil. Obávám se, že mě brzy dokonce předhoní. A pokud je

ZOMBÍK rychlejší běžec než vy, je ROZHODNĚ načas
toho nechat.

Tatka ale nechce, abych toho běhání nechal. Je velký
zastánce toho, abych u toho, co jednou začnu, také
zůstal. Myslím ale, že by mi v tom mohla pomoci
mamka – obzvlášť když jí připomenu to, že ona s tou
„zdravou výživou“ také skončila. (Rodiče mají opravdu
radost, když své argumenty podpoříte nějakými
příklady.)

Řekl bych tedy, že mám dobrý plán. Zde je:

30denní plán, jak vyhrát talentovou soutěž

- Najít nějakého partnera – nebo jiný způsob, jak se zbavit trémy. (Neexistuje na to nějaký lektvar?)
- Přestat chodit do kroužku běhání.
- Dopsat svou rapovou písničku.

Myslím, že je to celkem realistický plán. A začnu s tím hned.

Při obědě požádám mamku s tatškou o svolení přestat chodit do kroužku běhání. Je vždycky lepší řešit tyhle věci s rodiči poté, co se dobře vyspí.

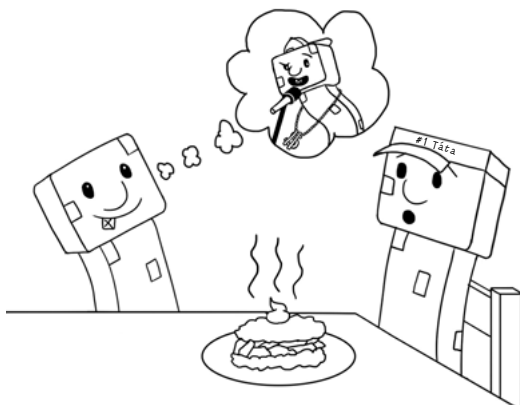
Jak už jsem řekl, před měsícem jsem byl jen děcko s velkými sny. Teď už jsem ale o dost moudřejší. Jsem plížil, co má plán.

DEN 1: ÚTERÝ (VEČER)

No, oběd byl docela propadák.

Tedy samotné jídlo bylo fajn. Měli jsme smaženého lososa, pečené brambory a na talíři jsem neměl ani ždíbec něčeho zeleného. Jenže všechno chutnalo tak skvěle, že jsem to nechtěl kazit rozhovorem o kroužku běhání. Proto jsem s tím počkal až po dezertu.

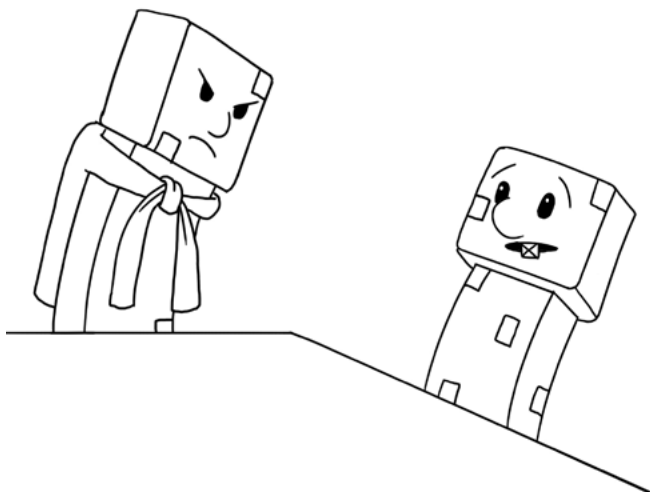
Jakmile mamka přinesla štrúdl, učinil jsem prohlášení. Řekl jsem, že končím s kroužkem běhání, protože se musím soustředit na svou kariéru rapera. Tatka otevřel pusku přesně tak, jak jsem to čekal, takže jsem mu rychle naservíroval pořádnou porci štrúdlu.

Potom jsem vytasil svou tajnou zbraň. Řekl jsem:
„Jsem přesvědčený o tom, že plížil by měl vědět, kdy přestat. Vezmi si například mamku. Když se celá ta věc s růžičkovou kapustou ukázala jako propadák, rozhodla se ji vyřadit z jídelníčku a jít dál. Mám pravdu, mami?“

Byl jsem celkem pyšný na to, jak se mi povedlo odvrátit tatkovu pozornost ode mě k mamce. To jsem ale ještě nevěděl, jak se TO CELÉ obrátí proti mně.

Než jsem si stihl dát do pusy svůj první kousek štrúdlu, mamka vcukuletu odsunula můj talíř a podívala se mi zpřímá do očí.

Nato řekla: „Pro tvou informaci, já jsem na růžičkovou kapustu NEREZIGNOVALA. Jen jsem svůj původní plán spočívající v jezení zeleniny nahradila novým plánem, při němž se ze sebe snažím udělat stroj na cvičení. A funguje to velmi dobře, díky za optání. Už se mi povedlo shodit 1,5 kila střelného prachu. Měli byste to zkusit VŠICHNI. Vlastně si myslím, že bychom měli zkusit rodinný jogging. Každý večer před obědem.“

„Hej, to je nápad!“ řekl tatka. „Gerald může běhat s tebou!“

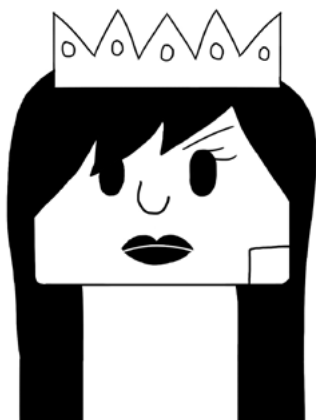
Nevím sice, jak se „rodina“ změnila v „Gerala“, ale hádám, že tím chtěl tatka naznačit, abych se obětoval za ostatní.

Hned nato jsem se zeptal, proč se tenhle plán rodinného joggingu netýká i mých sester, ale to jsem neměl dělat, protože tím jsem mamce připomněl tu talentovou soutěž. Znovu se mi zadívala zpřímá do očí a zeptala se, jestli už jsem požádal Chloe, aby se té soutěže zúčastnila spolu se mnou.

Hrál jsem proto hloupého a předstíral jsem, že mluvím o nějaké JINÉ sestře. Už jsem říkal, že mám tři?

„Není na to Cate už příliš stará?“ řekl jsem.

Moje pubertální sestra, Módní královna, se do mě zabodla pohledem. Od té doby, co jí tatka zakázal chodit s klukem jménem Steve, neměla příliš smysl pro humor. Nosila černou paruku v kombinaci s tmavou rtěnkou a courala se sklíčeně kolem domu.

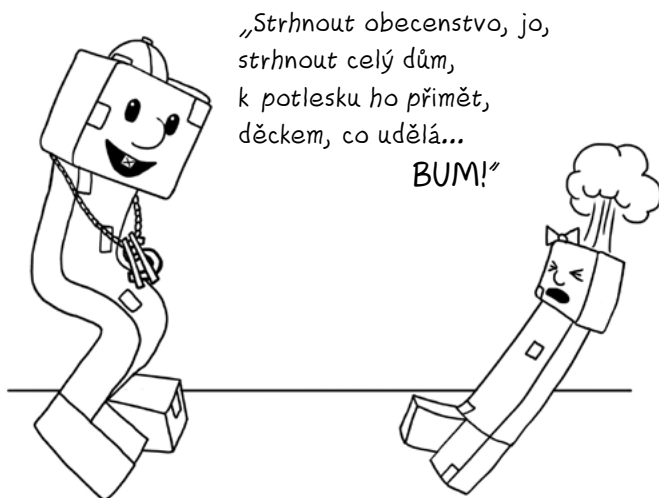

Vlastně mě to docela štve. Skoro bych si přál, aby jí tatka dovolil podat si se Stevem ruku, zasyčet si a udobřit se.

Na to mamka odpověděla: „TUHLE sestru jsem nemyslela.“

Na to jsem opáčil: „Jo, tys myslela Cammy?“

Naše batole, Cammy, má talent, to se musí nechat. Říkám jí Vybuchovátka, protože NEUSTÁLE vybuchuje. Mohla by být členem mého týmu na té talentové soutěži, kdybych dokázal zařídit, aby vybuchla v ten správný okamžik na konci mé raperské písničky.

Na malou chvíli jsem o tom opravdu uvažoval.

V tu chvíli už ale mamka ztratila trpělivost. Oslovila mě mým celým jménem, což nikdy nevěstilo nic dobrého. „Nejsi vůbec vtipný, Geralde Plížile juniore. Ty moc dobře víš, že mluvím o Chloe.“

Chloe zvedla oči od štrúdlu, jehož vůni si právě vychutnávala, a v rozčilení si vychrstla do tváře pěkně velký kus. Čekal jsem, jestli to někdo okomentuje.

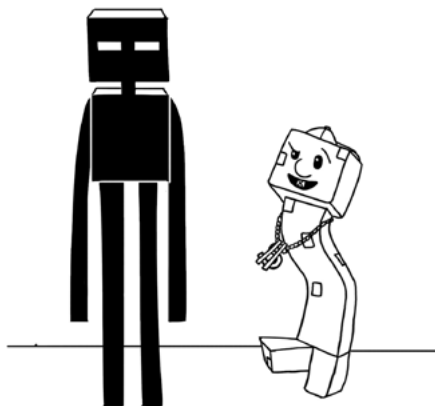
Když řekla, že už pracuje na svém vlastním vystoupení s dělem, VELMI se mi ulevilo.

Pak ale řekla, že bych jí mohl pomoci, pokud se nebojím špetky střelného prachu. Nelíbilo se mi, jak se při tom ušklíbla. Viděl jsem v tom pozůstatek mojí staré Zloségry.

„No víš, ne, díky,“ řekl jsem. „Pracuji na své rapové písni. Pro to žádného partnera nepotřebuji.“

Až na to, že to není tak úplně pravda. Co by byl rapper bez doprovodného hudebníka?

Kdyby bylo nejhůř, mohl bych poprosit endermana Eddyho. Je to ten nejúžasnější kluk na škole. Mohl by mi dělat na pódiu kulisu, zatímco středem pozornosti bych byl samozřejmě já.

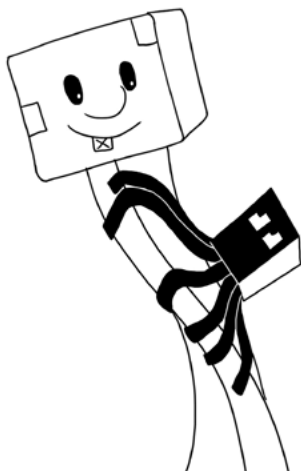
Má to ale malý háček. Já a Eddy nejsme tak úplně přátelé. Aspoň zatím ne.

Své přátele bych mohl spočítat na dvou nohách.

Tak předně Sam. A měl bych asi počítat i Ziggyho, i když jsem se zapřisáhl, že my dva nikdy přátelé nebudeme. Tak trochu mi přirůstá k srdci – podobně jako houba k pařezu. Nedokážu si ho ale představit při rapu. Tenhle týpek NEUDRŽÍ rytmus. To už bych na tom musel být opravdu špatně, abych ho požádal.

Kdo další? No, pak je tu vždycky oliheň Lepík, můj věrný mazlíček. Jenže olihně zas tak moc talentované

nejsou. Nechápejte mě špatně – Lepík je celkem roztomilý. A stál při mně už v mnoha těžkých časech.

Nemyslím si ale, že by mi byl Lepík na pódiu co platný.

Pokud to mám tedy zvládnout sám, pak musím tu svou trému nějak překonat. Jenže JAK??

Nemohla by mi třeba čarodějka Wilow uvařit lektvar odvahy?

Měl bych být na ni ode dneška asi pořádně hodný.

DEN 2: STŘEDA (RÁNO)

Dobrá, takže teď už mi ta talentová soutěž začíná dělat opravdové starosti.

Víte, minulou noc jsme měli ve škole hudebku. Ano, slyšeli jste dobře – HUDEBKU. Výtvarka se letos změnila na hudebku. Asi není v rozpočtu dost smaragdů na to, abychom mohli mít obojí, tak to musíme střídat.

No, mně to nevadí, až na to, že naše učitelka na hudebku je TA SAMÁ, co nás učila výtvarku – paní učitelka Wanda.

Myslím, že prohnaná čarodějnice by měla opravdu zůstat raději u výuky výtvarné výchovy.

Dnes se nás zeptala, kdo jsou naši oblíbení hudebníci. Když jsem vyskočil a řekl Zery, zeptala se: „Kdože?“

To jako myslí VÁŽNĚ? Jak to, že učitelka na hudebku nezná nejslavnějšího rapera v Nadzemním světě?

Pak nám řekla, že bude zvat na hodiny „skutečné umělce“, kteří nám budou pomáhat. Jsem si celkem jistý, že nám tím chtěla říct něco jako: „Nemám páru, jak tenhle předmět učit.“

První věc, o níž jsme se měli něco naučit, byly bicí. A hádejte, kdo nás to přišel naučit?

KOSTÁK.

Jo, přesně TEN Kosták. Kostlivec, co má styl.